

## Arrest

nr. 199 847 van 19 februari 2018  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CAMERLYNCK  
Cartonstraat 14  
8900 IEPER

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CAMERLYNCK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Kuchi te zijn van origine. U bent afkomstig van het dorp Kuchi Kala in het district Mohammad Agha, provincie Logar.*

*U was nog minderjarig toen u naar België kwam. U verklaarde toen dat uw familie in een tent leefde en zich bezig hield met veeteelt. Jullie hadden geiten. U zorgde ook mee voor de geiten. Op een dag kwamen de Taliban naar jullie tent. Ze schreven de namen van u en van uw vader op en zeiden dat een van jullie de volgende dag mee zou moeten doen met de 'Jihad'. Uw vader wilde dit echter niet en belde de volgende dag, toen u met de dieren weg was, de politie. Hierop werd hij neergeschoten door de*

Taliban. Toen u terugkeerde hoorde u van uw broer wat er gebeurd was. U contacteerde uw schoonbroer en die hielp u ontsnappen naar België. Via Iran, Turkije, Griekenland, Italië en Frankrijk, kwam u naar België, waar u aankwam op 8 december 2009 en de volgende dag asiel aanvroeg. U legde geen documenten neer.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) kende u op 28 december 2010 de subsidiaire beschermingsstatus toe. Er werd geen geloof gehecht aan uw asielmotieven maar het CGVS achtte het aannemelijk dat u uit de regio Mohammad Agha afkomstig bent.

Op 29 september 2016 werd u in de luchthaven van Brussel-Nationaal gecontroleerd. U bleek in het bezit van een Afghaans paspoort. De Federale luchtvaartpolitie stelde vast dat u afkomstig was van een vlucht komende van Kabul en dat u ongeveer zeven maanden in uw land van herkomst verbleven had.

De Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) heeft in een schrijven van 14 oktober 2016 een onderzoek naar de mogelijke intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus gevraagd.

Op 9 januari 2017 werd u nogmaals door het CGVS gehoord. U verklaart dat u niet alleen vorig jaar maar ook al in 2013 naar Afghanistan reisde. U was daar toen vijfenveertig dagen of twee maanden. Uw gehuwde zus en uw jongere broer wonen al zeer geruime tijd in Kabul. Vorig jaar verbleef u zeven maanden bij uw zus en haar schoonfamilie in de wijk Arzan Qimat. U probeerde zich ook te verloven, wat niet lukte. U woonde voorts verschillende huwelijken bij, bracht bezoeken her en der en vierde enkele feestdagen met uw familie.

U stelt de subsidiaire beschermingsstatus te willen behouden daar u zich onmogelijk definitief in Kabul kan hervestigen. U heeft in België uw leven uitgebouwd, spreekt de taal en werkt. Binnen enkele maanden zou u een vast arbeidscontract kunnen krijgen. De situatie in Kabul is onveilig, zo zegt u nog. Ook in het verkeer in de hoofdstad zijn geen wetten. U herhaalt bovendien dat uw familie eertijds problemen met de Taliban kende: zij doodden uw vader.

Ter staving van uw verklaringen legt u uw Afghaans paspoort neer, alsook enkele documenten in verband met uw professionele activiteiten in België en uw aanvraag om de Belgische nationaliteit te verkrijgen.

#### **B. Motivering**

Artikel 55/5/1 §2, 2° van de gecoördineerde Vreemdelingenwet stipuleert dat het CGVS bevoegd is de subsidiaire beschermingsstatus in te trekken ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt.

Zoals eerder reeds vermeld, werd u op 28 december 2010 door het CGVS de hoedanigheid van vluchteling geweigerd daar er geen geloof kon worden gehecht aan de door u vooropgestelde vervolgingsfeiten. Gezien het CGVS het aannemelijk achtte dat u ooit in Mohammad Agha woonde, werd u toen het statuut van subsidiaire bescherming toegekend op grond van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Tegen deze beslissing werd destijds geen beroep aangetekend door u.

Uit het administratief dossier blijkt dat u vrijwillig bent teruggekeerd naar Afghanistan. U stelt dat u in 2013 al gedurende vijfenveertig dagen of twee maanden terugkeerde naar Kabul (CGVS, p.6). Op 20 februari 2016 reisde u opnieuw naar Afghanistan. U verbleef zeven maanden in Kabul en verliet Afghanistan op 28 september 2016. U wou, zo zegt u, uw broer en zus nog eens zien en zou op hun aandringen langer dan gepland in Afghanistan zijn gebleven. Er zouden enkele huwelijksfeesten zijn geweest die uw terugkeer verhinderden en tevens zou u van uw tijd in Afghanistan gebruik hebben gemaakt om te proberen zich te verloven. Uit uw persoonlijk gedrag kan dan ook worden opgemaakt dat er in uw hoofde geen sprake meer is van een reëel risico op ernstige schade conform artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Het feit dat u terugkeerde toont op zich aan dat u niet langer nood heeft aan internationale bescherming.

Teneinde u de kans te bieden argumenten voor het eventuele behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus aan te brengen, werd u op 9 januari 2017 gehoord door het CGVS.

De redenen die u heeft aangebracht voor het behoud van uw status kunnen een behoud van uw internationale beschermingsstatus echter niet wettigen.

Gevraagd waarom u de subsidiaire beschermingsstatus dient te behouden, verwijst u naar uw problemen in Afghanistan en de asielmotieven die u in het kader van uw asielaanvraag heeft aangehaald. U heeft het ook over het feit dat u al lang in België woont, dat u hier de taal leerde en werk heeft. Deze elementen werpen echter geen ander licht op de motieven om uw subsidiaire beschermingsstatus in te trekken. Zij worden wel meegenomen in het advies aangaande een eventuele verwijdering van het Belgisch grondgebied.

In de mate dat u verwijst naar uw problemen in Afghanistan en de asielmotieven die u in het kader van uw eerdere asielaanvragen hebt aangehaald, dient opgemerkt te worden dat deze problemen in het kader van uw asielaanvraag ongeloofwaardig werden bevonden door het CGVS en dus geen basis

konden vormen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus. Deze ongeloofwaardigheid resulteerde in een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing diende u geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Desondanks verwijst u heden nogmaals naar uw ongeloofwaardig bevonden relaas en stelt u dat de problemen die u eertijds aanhaalde nog steeds actueel zijn. Echter, de vaststelling dat u de problemen met de Taliban nu enkele jaren eerder in de tijd lijkt te situeren (CGVS, p.3), bevestigt andermaal het bedrieglijke karakter van uw verklaringen.

Wat betreft uw zogezegde vrees voor de algemene situatie en de volgens u wetteloosheid in Afghanistan (CGVS, p.6), dient te worden opgemerkt dat die algemene situatie u er alvast niet van heeft weerhouden om in februari 2016 naar Afghanistan terug te reizen en gedurende zeven maanden in Kabul te vertoeven. U geeft toe dat u ook al in 2013 gedurende vijfenveertig dagen of twee maanden in Kabul was (CGVS, p.6). Alleszins relativeert uw persoonlijk gedrag uw beweerde vrees voor de situatie in Afghanistan in zeer belangrijke mate.

Voorts heeft u verklaard dat u al lang in België woont, dat u hier een bestaan heeft opgebouwd, de taal spreekt en werk gevonden heeft. Wat dit betreft, kan opnieuw worden opgemerkt dat de vaststelling dat u recent zeven maanden in Afghanistan verbleef, er op wijst dat u niet onlosmakelijk vergroeid bent met België en dat kan worden verwacht dat u bij een terugkeer zal kunnen aarden in uw land van herkomst.

Het Commissariaat-generaal is bovendien van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de hoofdstad Kabul te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Kabul via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afgaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstig en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan in 2015 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van november 2016) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afgaanse Nationale Leger (ANA) en de Afgaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van

de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden geviséerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat Afghaanse burgers slechts uitzonderlijk het doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand. Sinds begin 2014 viseren de opstandelingen weliswaar uitdrukkelijker civiele doelwitten waar westerlingen samenkomen, doch blijft het aantal burgerslachtoffers beperkt. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Kabul. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2016 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de hoofdstad Kabul vestigt.

U bent een volwassen man die geen melding maakt van gezondheidsklachten. U bent zowel het Pashtou als het Dari machtig. Hoewel u beweert nooit naar school te zijn gegaan, zegt u niet ongeletterd te zijn. Er mag worden verondersteld dat u in België ook kennis en vaardigheden heeft verworven. Verder kan worden gewezen op uw werkervaring. U verklaart dat u hier tot recent als zelfstandige heeft gewerkt en uitbater van een nachtwinkel bent geweest (CGVS, p.6). Voorts kan worden vermoed dat u vertrouwd bent met de stad Kabul dan u wenst toe te geven. Hoewel het CGVS u op 28 december 2010 de subsidiaire bescherming toekende, werd er in de beslissing ook opgemerkt dat er aan uw recente verblijf in Logar niet het minste geloof kon worden gehecht. Er kon dan ook worden vermoed dat u al geruime tijd elders verbleef. Dat u mogelijks in Kabul was, kan uit uw huidige verklaringen worden afgeleid. U zegt dat uw broer J. (...) en uw zus Z. (...) sinds zes of zeven jaar in Kabul wonen. U verklaart ook dat uw zus daar gehuwd is met een persoon die, zoals uit uw verklaringen dient te worden afgeleid, uit een zeer welgestelde familie afkomstig is. Gevraagd hoe het mogelijk is dat een dochter uit een zogezegd arm gezin als het uwe (rondtrekkend met tenten en vee) werd uitgehuwelijkt aan de zoon van een familie die op grote schaal goederen uit China importeert, eigenaar is van winkels en magazijnen en "veel" werknemers in dienst heeft, antwoordt u louter dat deze "weelde" de beslissing van god was (CGVS, p.5). Echter, het vermoeden dat u eerder niet eerlijk bent geweest over uw werkelijke herkomst en achtergrond, wordt hierdoor alleen maar sterker. Alleszins blijkt u over een familiaal netwerk te beschikken in Kabul. U zegt dat u zeven maanden bij uw zus en haar schoonfamilie verbleef. Hoewel u al na vijftientig dagen zou hebben willen terugkeren (CGVS, p.2), kon men u telkens overtuigen om nog wat langer te blijven. Dat u zeer welkom bent bij deze familie, hoeft dan ook niet te worden betwijfeld. Bovendien is uw netwerk wellicht nog veel uitgebreider dan dat. Zo legde u bedrieglijke verklaringen af over de dood van uw vader die door de Taliban in Logar zou zijn vermoord. Gevraagd wanneer uw moeder overleed, kan u dat niet meer zeggen (CGVS, p.3). De tweede broer en de tweede zus die u eerder nog vermeldde, zouden volgens uw huidige verklaring plots een neef en een nicht betreffen (CGVS, p.4), wat niet geloofwaardig is. Gezien uw verklaringen omtrent deze personen allesbehalve overtuigen, kan niet worden uitgesloten dat ook zij in Kabul zijn. Wat betreft uw verklaring als zou u hier binnen afzienbare tijd een vast arbeidscontract kunnen krijgen, dient te

worden opgemerkt dat iemand in uw positie ook werk in Kabul moet kunnen vinden. U stelt dat uw schoonfamilie eigenaar is van Ashna Mobile dat goederen uit China importeert. Hun stocks in Kabul worden over alle provincies van Afghanistan verdeeld. In Kabul en Herat zou de familie ook eigenaar zijn van een aantal winkels. U zegt deze locaties te hebben bezocht tijdens uw recente verblijf in Kabul (CGVS, p.6). Gevraagd waarom u niet in dit plaatje zou passen en niet voor Ashna Mobile zou kunnen werken, antwoordt u louter dat u liever niet voor uw schoonbroer werkt daar u blijkbaar niet met eventuele kritiek van een familielid zou kunnen omgaan (CGVS, p.6). Dergelijke uitleg overtuigt opnieuw niet.

De aanwezigheid van uw familie in Kabul, het feit dat uw schoonfamilie die u gedurende zeven maanden ontving vermogend is, uw eigen vertrouwdheid met de stad en de vaststelling dat u al over een ruime werkervaring beschikt, tonen aan dat u in Kabul over een volwaardig vestigingsalternatief beschikt.

Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

De documenten die u tijdens het gehoor heeft neergelegd, vermogen de appreciatie van het CGVS niet te weerleggen. Deze leveren louter een bewijs voor uw identiteit en uw activiteiten in België. Echter, dit zijn elementen die in deze beslissing niet ter discussie staan.

#### C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken."

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 55/5/1, § 2, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2.1. Verzoekende partij erkent in haar verzoekschrift dat zij inderdaad in 2013 en 2016 gedurende een aantal maanden in Kabul heeft verbleven, doch meent zij recht te hebben op het behoud van de subsidiaire beschermingsstatus daar een evaluatie van de toestand in Kabul moet gemaakt worden naar de toekomst toe. Verzoekende partij wijst op een uitermate zware bomaanslag op 31 mei 2017 waarbij tientallen doden vielen. Deze bomaanslag had tot gevolg dat Duitsland zijn repatriëringen naar Afghanistan heeft stopgezet.

2.2.2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat de beoordeling van de situaties en omstandigheden waarop een internationale beschermingsstatus wordt toegekend een "*hic et nunc*"-beoordeling vergt en deze status niet wordt getoetst aan hypothetische omstandigheden die zich mogelijks in de toekomst zouden kunnen voordoen.

Waar verzoekende partij opwerpt dat er zich nog steeds aanslagen voordoen in Kabul stelt de Raad vast dat dit gegeven in de motivering van verwerende partij niet wordt ontkend en dit betoog zelfs een bevestiging inhoudt van desbetreffende motivering. De Raad is van oordeel dat het aanhalen van een aanslag in Kabul in mei 2017 geen concrete weerlegging inhoudt van de motivering van verwerende partij waarin wordt gesteld dat het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben, dat de nog voorkomende aanslagen gericht zijn op "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd, dat de slachtoffers in de "*collateral damage*" onder burgers beperkt is, dat willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit niet voorkomen in de stad, dat er geen sprake is van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten, dat de aanslagen de inwoners van de stad niet dwingt hun woonplaats te verlaten en dat bovendien blijkt dat de stad een toevluchtsoord is voor burgers die het geweld in andere

districten en provincies ontluchten. Verwerende partij kon uit deze motivering met rede besluiten dat in de hoofdstad Kabul geen gewag kan worden gemaakt van een situatie voorzien bij artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen andersluidende informatie bijbrengt teneinde aan te tonen dat de informatie waarop verwerende partij zich steunt niet correct of niet langer actueel zou zijn. Desbetreffende motivering van verwerende partij blijft dan ook onverminderd overeind.

Tot slot stelt de Raad vast dat de bemerking van verzoekende partij dat Duitsland de repatriëringen naar Afghanistan heeft stopgezet een blote bewering betreft die zij op generlei wijze met enige objectieve informatie onderbouwt.

2.2.3. De motivering van verwerende partij betreffende de ongeloofwaardigheid van de voorgehouden problemen en het bestaan in hoofde van verzoekende partij van een redelijk intern vestigingsalternatief wordt door verzoekende partij ongemoeid gelaten waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

2.2.4. Uit wat voorafgaat dient te worden vastgesteld dat de commissaris-generaal met recht kon besluiten tot de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Enig artikel**

De intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT